

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۲ مارچ ۲۰۱۸

میلۀ نوروز از "شورای نظار- جمعیت اسلامی" و "حزب وحدت"

نیست - ۱

چهارشنبه- اول حمل ۱۳۹۷ - کابل: امروز نوروز است. یعنی یکی از قدیمی ترین جشن هائیت که انسان امروزی، در کرۀ ارض آن را برپا داشته است. مردم افغانستان هم در این روز هریک مطابق به عنعنۀ و رسوم باقی مانده از سده ها و هزاره ها، مقدم این جشن را گرامی می دارند. آنچه را می خواهم اینک خدمت تان تقدیم دارم، مطمئناً تنها به برداشت امسال از این جشن رابطه نمی گیرد، بلکه تأثیراتی است چندین ساله، که فعلاً قسمت هائی از آنها را می خواهم با شما در میان گذارم:

۱- تا جائی که از صحبت های بزرگان خانواده بر می آید، جشن نوروز و تجلیل از آن در سالهای قبل از کودتای خونبار هفت ثور، گذشته از آن که در تمام افغانستان و برای تمام مردم افغانستان جایگاه خاص خود را داشت و به ده ها هزار نفر از مردم افغانستان از اقصاد نقاط کشور، می کوشیدند تا خود را به روز اول حمل به "مزار شریف" رسانیده و در مراسم "جندۀ برافراشتن" اشتراک بورزند، به صد ها و هزاران نفر از ایران، پاکستان و حتا هندوستان نیز به همین منظور خود را به افغانستان رسانیده، در این جشن پر شکوه حصه می گرفتند.

۲- هر چند در سالهای اول کودتای خونبار هفت ثور، حاکمیت دست نشانده روس، با دین ستیزی احمقانه و جاهلانه می خواست قسمی وانمود سازد که گویا مخالف "خرافات مذهبی" است و به همین اساس نه تنها برگزاری جشن نوروز را تابع سیاست های ضد ملی خود ساخت و کار را به جائی رسانید که با قطع کردن مصارف خوراک کیوتران مزار، به صد ها هزار پرنده را از کشور به مرگ فرستاده و یا وادار به کوچ نمود، مگر در اواخر حاکمیت که پوستۀ تجدد نمائی از تن شان افتاده و هویت سیاه و ارتجاعی شان آشکار شده بود، از جهت دیگری یعنی رنگ مذهبی دادن به آن جشن و دروغپردازی های خجالت آوری، ارزش باستانی و سنتی این جشن را زیر سؤال برده همزمان با آن تشدید ناآرامی ها و جنگها، اعتبار منطقه جشن نوروز در افغانستان را از بین برد.

۳- با سلطۀ اسلام سیاسی در افغانستان اعم از مجاهد و طالب، همان طوری که جامعه در سایر مسائل به چندین قسمت منقسم شده، هریک از دید و موضع خود بدان برخورد می نمود، جشن باستانی نوروز نیز در گرو سیاست های اسلام

زده قرار گرفته، خلاف شیعه ها، هزاره ها و تا حدودی تاجیک های سکولار، طالب و در کل افراطیت تسنن، علیه آن موضع گرفته در حد توان به محدود ساختن عملی و طرد نظری جشن نوروز پرداختند.

۴- این را که چرا تسنن افراطی در وجود طالب و اخوان در کل از موضع اسلام مخالف نوروز اند، می گذاریم برای زمان دیگر.

۵- بعد از اشغال افغانستان به وسیله امپریالیسم امریکا و شرکاء و ایجاد حاکمیت دست نشانده، جشن نوروز دوباره احیاء گردید. این احیای مجدد باز هم از دو زاویه متفاوت صورت پذیرفت، یکی جناح سکولار تاجیک و دیگری شیعه ها به خصوص هزاره ها. هرچند نگرش این دو گروه نسبت به نوروز از اساس متفاوت از یک دیگر است، یعنی در حالی که اولی آن را به مثابه سنتی اجدادی گرامی می دارد، دومی در پوشش لباس غلیظ مذهبی از آن استقبال می نماید، مگر انگیزه و علت اصلی گرایش به گرامیداشت نوروز در هر دو یکسان است: جلب منفعت مادی و از قبل جشن نوروزی، میلیونها دالر به جیب زدن.

ادامه دارد